

**עת"א 54837/07 - עומר אבו סבית (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר-
מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל**

בית משפט המחויזי מרכז-לוד

עת"א 22-07-54837 אבו סבית(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

5

בפני	כבוד השופט דדרור ארד-אלון
עוותרים	עומר אבו סבית (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
משיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

申述ה להקללה בתנאי החופשה בדרך אחד משני העربים ופתיחה של חלונות אווורור. שלא הוגש כתוב תשובה על אף הוראות בית המשפט, דנתי בעתירה ללא תשובה, וממצאת לבקשתה בחלוקתה.

1. ביום 26.7.22 הגיע העוטר את העתירה דן. בית המשפט הורה על הגשת כתוב תשובה יוגש עד יום 7.9.22 המשיב לא הגיש כתוב תשובה ואף לא בקשה להארכת מועד. אף-על-פי-כן התיר בית המשפט למשיב להגיש את כתוב התשובה עד יום 14.9.22 וקבע שם לא ישיב, ישקל מתן החלטה על יסוד הבקשה בלבד. כתוב תשובה לא הוגש גם במועד הנדחה ואף לא בשבועיים שחלופו מזמן, ואף לא הוגש בקשה להארכת מועד. משך, ביום 15.9.22 פנה העוטר בבקשתה ליתן החלטה על יסוד העתירה בלבד ולא דין. משלו שבועיים ועודין לא הוגש כתוב תשובה, הגיע העת להכריע.

2. בעתירות אסירים נודעת חשיבות מיוחדת לתשובה המשיב. במקרים רבים אין בידי העוטר מסמכים ופרטים שונים הקשורים לעניינו. מלאה המידע מצוי ברשומות המשיב, והוא יכול לשמש לבסיס ההחלטה כmorah דרך עניין הנדון. כך מקום שהעתירה חסירה בפרטים, נוגג המשיב להעמיד תמונה מלאה יותר, המאפשרת קבלת החלטה מושכלת.

3. מצב בו המשיב אינו מקים את הוראות בית המשפט אינו מניח את הדעת. כך בפרט לאחר שניתנה התראה בה החלטי מיום 8.9.22 יש להניח שמדובר בתקלה, אולם מהhogsha ביום 15.9.22, לפני שבועיים, בקשה לחתם החלטה על יסוד העתירה בלבד, היה בידי המשיב לתקן את התקלה.

תקנה 4(א) לתקנות סדרי הדין (עתירות אסירים), התש"מ-1980 קובעת כי "[...]ראוי בית המשפט **לצווות על המשיב להשיב תשובה בכתב, בלוויית צהיר או בלאudo תוך זמן שировה בבית המשפט**", אולם אין קובעות איך יש לנוהג כאשר המשיב אינו מקים את הוראות בית המשפט ואינו מגיש כתוב תשובה. תקנה 6 לתקנות עתירות אסירים קובעת כי **"בכל עניין של סדר דין שלא נקבע בתקנות אלה, יdone בית המשפט**

עמוד 1

בדרכן הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה.

5. לשם השואה, תקנה 10(ה) לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), תשס"א-2000, קובעת, כי "משיב שלא הגיע לתשובה כאמור [בתקנות 10(א)], לא יהיה רשאי להשמע את טענותיו בדיון בעתריה אלא ברשות בית המשפט". לעומת זאת, שכאשר משיב בהליך מנהלי נמנע ממתן תשובה, הדרכן להכרעה מהירה וצדקה היא, שמייעת הדיון ללא תשובה (עת"מ (חיפה) 59963-15-10 עירית חיפה נ' נעים מוסא (8.2.2016)).
6. בפרט, בעתרת אסיר, במקרה של אי התיאצבות המשיב בדיון, רשאי בית המשפט לקבל את העטירה ללא דיון. כך בעתרת אסיר (עת"א (מרכז) 44473-03-16 מאיר גבאי נ' שירות בתי הסוהר (2016)), וכך גם בעתרה להארצת הפרדה, כאשר המשיב הוא האסיר והוא מתייצב בדיון (עת"א (מרכז) 43117-10-12 מדינת ישראל נ' אנגונוב (2012)).
7. לאור אלה, מצאתו שיש להידרש לעטירה ללא תשובה, משוויתר העותר על דיון בנוכחותו, ניתן לעשות כן על פי עתירתו בכתב.
8. גם כאשר נדונה עטירה ללא תשובה, יש לבחון האם הרים העותר את הנintel לקבלת את הסעד המבוקש, קרי את ביטולה של החלטה המנהלית שעלה השיג (השו: לתקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018).
9. ביום 20.7.22 פנה בא כוחו של העותר למשיב, וטען שפנויית העותר להקל בתנאי החופשה בדרך של הורדת ערבות והסרה מלאה או חלקית של מעצר הבית לאunganת מהז 45 ימים. ביום 24.7.22 שלח המשיב תשובה שלאור מספר חופשות מעט, טרם בשלה העת למתן הקלות אשר נועד לפיקוח. ההחלטה המנהלית הנטקפת בעתרה מוצגת במכtab זה, והטעם שבסיסה הוא מיעוט החופשות עד כה.
10. בעטירה ובבקשה למתן החלטה שהוגשה אחרת נטען (לא תצהיר) שהעותר יצא עד כה לשמונה חופשות, ועמד בתנאייהן. התנהגותו בכלל לא רבב ואין לו עבירות ממשמעת. הוא עבר טיפול אינטנסיבי שככל קבוצות רבות וסימן מחלוקת אלומות "אבני דרך". השתתף בשיחות פרטניות מראש בחצי שנה, שימש כתומך וכעוזר הוראה. כיום משולב בשיקום קבוצתי ויצא לעבודה מחוץ לכוטלי הכלא. בהעדר כתב תשובה, יש להניח שהפירוט שמסר ב"כ העותר נאמן למציאות.
11. בכל הקשור להורדת אחד מן העربים המלואים, סעיף ט"ו(ב) לפקודת הנציבות 04.40.00 "חופשות אסירים" קובע שנייתן לדין בהקללה בתנאי החופשה לאחר 3 חופשות. הטעם היחיד שהוגג במכtab המשיב שדחה את הבקשה להקללה היה מיעוט החופשות עד כה. כאמור, העותר יצא ל-8 חופשות, כמעט פי שלושה מהמינימום הדרוש לשם דין בהקללה. משכך, ולנוח מכלול הפרטים החשובים בעניינו של העותר המלמדים על רמת אמון גבוהה באסיר ועל התנהגות חיובית ללא פעם בכלל, אין בפני בית המשפט טעם שיש בו כדי להצדיק את ההחלטה המנהלית, שלא להקל בתנאי החופשה בדרך של הורדת ערבות מלאה אחד מבין שנים, באופן המשמר את הפיקוח על העותר.
12. באשר לחולנות איוורור, שמשמעותם ביטול חלקו של מעצר הבית, לא די כאמור בעטירה. העטירה אינה מפרטת מה העבירה בGINAH נשא העותר במאסר, מתי הורשע, היכן נמצא נפגע העבירה והאם יש רלוונטיות לכך, היכן מקום בו שוהה האסיר בחופשות, ועוד פרטים הדרושים כדי להעריך את משמעותם של חולנות האיוורור. העדר התשובה כשלעצמם אינם יכול למלא את החסר ועל כן - ועל אף החסר בהנמקה שבמכtab המשיב מיום 24.7.22, לא הוועיד בסיס איתן לקביעת שבעהין זה נפל פגם בהחלטה המנהלית, לא כל שכן

גם היורד לשורש תקינותה.

13. לאור דברים אלה, מצאתי שבהuder כתוב תשובה השקול להעדר התיאצבות המשיב, יש מקום להיעתר לעתירה באופן מידתי ומדורג, בדרך של הורדת ערב מלאה אחד מבין שניים הקבועים לעותר. שאר התנאים יישארו ללא שינוי.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.